

21 листопада –

Всесвітній день телебачення

Життя сучасної людини неможливо уявити без телебачення, яке відкрило нову епоху в історії людства та стало найважливішим поштовхом для виникнення масової культури, естради й відео мистецтва і навіть пересічних творів літератури. Серед усіх інших засобів інформації воно є найлегшим для сприйняття людиною. Сьогодні телебачення часто використовують як інструмент впливу на громадську свідомість, як засіб насадження певних політичних переконань, як елемент пропаганди. Сучасна людина не може уявити свого життя без цього засобу масової комунікації. Завдяки йому світ став персоніфікованим, люди почали отримувати конкретну інформацію про те, що, де і як відбувається, незалежно від графічного розташування та відстані від об'єкту події. Людина стає «дистанційним» свідком подій, що відбуваються, вникає в їх історію та процес.

У березні 1998 року Генеральна Асамблея ООН проголосила 21 листопада Всесвітнім днем телебачення в ознаменування дати проведення першого Всесвітнього телевізійного форуму в 1996 році. Державам було запропоновано відзначати цей день, обмінюючись телевізійними програмами, присвяченими таким проблемам, як мир, безпека, економічний і соціальний розвиток і розширення культурного обміну

Хоча саме свято стали відзначати не так давно, історія ТБ почалася майже 100 років тому. Слово «телебачення» з'явилося у 1907 році. Перші експерименти з використанням електронних променів для передачі і прийому зображення на певні відстані проводилися ще на початку 1920-х років в США, Японії і Радянському Союзі.

У 1933 році американському інженерові російського походження Володимиру Зворикіну вдалося винайти катодну трубку, яка й досі є головною частиною ряду телевізорів. Завдяки відкриттю Зворикіна, вже в 1936 році було розпочато регулярні телепередачі у Великобританії і Німеччині, а в 1941 році — і в США.

Однак, тільки в 50-і роки 20 століття телемовлення отримало масове поширення в Європі . У більшості країн, що розвиваються власні державні та приватні телекомпанії виникли ще пізніше, в 60-х — початку 70-х років.

Сьогодні у світі не залишилося, напевно, держав, не охоплених телемовленням. До найбільш великим телекомпаніям світу належать: CBS, NBC, ABC — у США; BBC, ATV — у Великобританії; RAI — в Італії; NHK — в Японії; ЦДФ — у Німеччині.

Історія радянського телебачення бере свій початок з експериментальних трансляцій телепередач, які велися з Москви вже в 30-х роках 20 століття за системою малокадрового механічного телебачення.

У 1932 році відбулася перша передача рухомого зображення. У 1937 році був організований перший телецентр на Шаболовці. З 1938 року він здійснював експериментальне телемовлення на основі електронних систем, а з 1939 року почалося регулярне телемовлення. Першою передачею стала демонстрація фільму про відкриття 18-го з'їзду ВКП (б).

Надалі активному розвитку телебачення в Радянському Союзі перешкодила війна. За два дні до її закінчення — 7 травня 1945 року — телецентр на Шаболовці відновив трансляції передач, а 15 грудня того ж року першим у Європі почав регулярне телемовлення два рази на тиждень.

В Україні перший офіційний телевізійний ефір відбувся 1 лютого 1939 року і тривав усього 40 хвилин. Повноцінна історія українського телебачення розпочалася 1951 року у Харкові, де група радіоаматорів здійснила

вдалу спробу передачі перших телевізійних пересилань за електронною системою з чіткістю зображення.

Історія телебачення знає різні приклади, аналізуючи які однозначно можна зробити висновок, що моральність і об'єктивність, поряд з широким інформаційним потоком, активно сприяє стабільності і благополуччю в будь-якому суспільстві. Відповідальне ставлення до пропонованого матеріалу зміцнює добросусідські відносини, розвиває культурні традиції і збагачує ментальний кругозір.

Телевізійники сприймають життя через об'єктиви камер, вони завжди в центрі подій, а завдяки їм і ми в курсі всього, що відбувається в світі. Вони присвячують роботі будні, вихідні, а часом й ночі. І це не тільки ведучі та журналісти, а й водії та режисери, оператори та монтажери, які лишаються за кадром, але їхня робота не менш важлива.

*Цікаві факти
про телебачення*

❖ Історія українського телебачення розпочалась 1951 р. у Харкові, коли група радіоаматорів під керівництвом В. Вовчанка розпочала перші телевізійні пересилання за електронною системою з високою чіткістю зображення.

❖ Київську телевежу вважають найвищою ґратчастою спорудою в світі – 380 метрів та 24 поверхи. Унікальність її конструкції в тому, що під час монтажу не використовувалися болти або заклепки – всі з'єднання виконані електрозварюванням.

❖ В епоху чорно-білого телебачення дикторів фарбували зеленими рум'янами і помадою, бо в камерах часто застосовувалися червоні фільтри – і губи на екранах телевізорів виглядали блідими.

❖ Жарт популярного американського телеведучого Джонні Карсона спровокував дефіцит туалетного паперу. У 1973 році в ефірі свого шоу він сказав, що у США криза виробництва туалетного паперу, а його запаси в магазинах скорочуються. Наступного дня Карсон вибачився, але було вже запізно – нестача цього виробу відчувалася ще протягом трьох тижнів.

❖ У 30-х роках минулого століття на американському радіо з'явилися багатосерійні програми з легкими сюжетами, спонсорами яких виступали виробники мила та інших мийних засобів. Дивились їх переважно домогосподарки. Тому за радіо-, а згодом і телесеріалами закріпився вислів мильна опера. До речі, найдовшим серіалом була не Санта-Барбара, а Дороговказне світло. Він занесений до Книги рекордів Гіннеса як найтриваліший фільм на телебаченні. На ТБ він вийшов у 1952 році і проіснував до 2009 року. Всього було показано 15 763 серії.

❖ Найбільшими телеманами вважають японців – вони проводять перед екранами телевізорів близько дев'яти години на день.

❖ В Африці телебачення «підкорило» навіть братів наших менших. У Беніні в 1997 році за крадіжку телевізійної антени заарештували мавпу.

Всесвітній день телебачення – гарний привід відволіктися від метушні й провести вечір за переглядом улюбленої програми. І нехай винуватці торжества не відчують нестачі в ідеях і завжди знаходять, чим нас захопити та здивувати.